

U - sta - vič - ně chci ve - le - bit Ho - spo - di - na.

R.
[Ž 34 (33), 2a]

Ž 34 (33)

1. Ustavičně chci velebit	Ho - spo - di - na,	* vždy bude v mých ústech jeho	chvá - la.
2. V Hospodinu necht' se chlubí moje	du - še,	* ať to slyší pokorní a	ra - du - jí se. R.
3. Hospodinovy oči hledí na	spra - ve - dli - vé,	* k jejich volání se kloní	je - ho sluch.
4. Hospodinův hněv stíhá ty, kdo	pá - cha - jí zlo,	* aby vyhladil ze země vzpomínku	na ně. R.
5. Spravedliví volali, a Hospodin	(sly) - šel,	* vysvobodil je z každé jejich	tí - sně.
6. Blízko je Hospodin těm, kdo mají zkroušené	(srd) - ce,	* na duchu zlomené	za - chra - ňu - je. R.